

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเย เซีย - บทที่สามสิบเก้า

Jeff Pippenger

2026-02-02

หมายเลขสามสิบเก้า

บททดสอบคล้ายอดโอมะกายใน ซึ่งตามมาภายหลังบททดสอบรากฐานอัลฟาภายนอกของปี 2024 นั้น จำเป็นต้องมีคำนิยามของ "คลัง" และของ "อาหาร" ที่เก็บไว้ในคลังนั้น บททดสอบนี้เป็นเชิงพยากรณ์ และมีแนวความจริงทั้งภายในและภายนอก อัญมณีเหล่านี้คือชนคนที่เหลืออยู่ของ James White หรือคือความจริงแห่งพระวาระของพระเจ้า? สิ่งเหล่านี้เป็นทั้งสองอย่าง

ณ 9/11 ประชากรของพระเจ้าถูกทรงเรียกให้กินหนังสือเล่มน้อยนั้น และกลับไปสู่ทางโบราณของเยเรมีย์ ซึ่งเป็นที่ที่รากฐานทั้งหลายได้ถูกวางไว้ในเวลานั้น ณ 9/11 ได้เห็นว่า เมื่อยอห์นในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด ได้รับคำสั่งให้วัดนั้น เขาได้รับคำสั่งให้วัดสองสิ่ง เขาได้รับคำสั่งให้วัดทั้งพระวิหาร และบรรดาผู้นมัสการภายในนั้น เขาได้รับคำสั่งให้ละเว้นลานชั้นนอกของช่วงเวลา 1,260 ปีที่คนต่างชาติย้ายีสถานนมัสการและพลโยธา สถานนมัสการและพลโยธานั้นคือพระวิหารและบรรดาผู้นมัสการภายในนั้น

ในปี 2023 ทูตสวรรค์องค์เดียวกันซึ่งได้ลงมาในเหตุการณ์ 9/11 ได้ลงมาอีกครั้ง ทรงเปิดผนึกสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน และต่อมาในปี 2024 การทดสอบพื้นฐานภายนอกว่าด้วยว่าสัญลักษณ์แห่งกรุงโรมยังคงสถาปนาในมิติที่เดิมที่เคยเป็นแก่พวกมิลเลอร์ไรต์หรือไม่

"หน้าต่างที่เปิดออก" แห่งสวรรค์ซึ่งถึงการมาถึงของการทดสอบโอมะกายในของพระวิหาร และการทรงเรียกให้ "กลับมา" การทดสอบนี้กำหนดให้ต้องระบุสัญลักษณ์สองประการ เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในปี 1844 และต่อมาอีกครั้งในวันที่ 9/11 ยอห์นได้รับคำสั่งให้วัดพระวิหารและบรรดาผู้นมัสการภายในนั้น ดังนั้นจึงระบุงานเชิงพยากรณ์แห่งการวัดพระวิหารและบรรดาผู้นมัสการในปี 2023 มาลาคียคำถามขึ้นมาว่า "คลัง" คืออะไร และ "อาหาร" คืออะไร คำถามเดียวกันนี้ในความฝันของมิลเลอร์ก็คือ "หีบ" คืออะไร และ "เพชรพลอย" คืออะไร

ความฝันของมิลเลอร์ชี้ให้เห็นว่าหน้าต่างที่เปิดออกของสวรรค์เป็นจุดซึ่งคริสตจักรผู้มีชัยชนะในวิวรรณ์บทที่สิบเก้าถูกยกขึ้น สวมใส่ผ้าป่านเนื้อละเอียดสีขาว เพื่อชิม้าสีขาวทั้งหลายแห่งกองทัพขององค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธา หน้าต่างที่เปิดออกนั้นคือสถานที่ซึ่งพระพรหรือคำสาปแข่งตามมาลาคียถูกเปล่งมา หน้าต่างที่เปิดออกของมิลเลอร์คือสถานที่ซึ่งสิ่งไรค่าถูกขจัดออกไป และอัญมณีทั้งหลายถูกรวบรวมเอาไว้ในหีบอัญมณี.

การกล่าวถึงหน้าต่างแห่งสวรรค์เป็นครั้งแรกปรากฏในเรื่องราวของโนอาห์ และเมื่อหน้าต่างเหล่านั้นถูกเปิด ก็มีฝนตกอยู่สี่สิบวันสี่สิบคืน เมื่อหน้าต่างถูกเปิด มีแปดชีวิตอยู่บนเรือ และบัพติศมาที่ทะเลแดงได้นำเข้าสู่การพเนจรอยู่สี่สิบปี จนกระทั่งได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน เมื่อภายหลังพระคริสต์ทรงรับบัพติศมา ณ ที่แห่งนั้น พระองค์ทรงถูกนำเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาสี่สิบวัน เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย ดังที่บัพติศมาของพระองค์เป็นภาพเล็งถึงนั้น

พระองค์ทรงสั่งสอนเหล่าสาวกเป็นเวลาสี่สิบวันก่อนเสด็จขึ้นสู่สวรรค์

เมื่อคริสตจักรเปลี่ยนจากคริสตจักรนกรบไปเป็นคริสตจักรผู้มีชัย
กษัตริย์ดาวิดผู้มีพระชนมายุสามสิบพรรษาจะทรงครอบครองเป็นเวลาสี่สิบปี
คริสตจักรผู้มีชัยนั้นมีผู้แทนคือผู้เผยพระวจนะ ปุโรหิต และกษัตริย์
ผู้เผยพระวจนะซึ่งมีอายุสามสิบปีเมื่อเริ่มต้นพันธกิจของตนซึ่งยาวนานยี่สิบสองปีคือเอเสเคียล
และท่านได้เริ่มต้นพันธกิจนั้นเมื่อฟ้าสวรรค์ได้เปิดออก.

ต่อมาในปีที่สามสิบ ในเดือนที่สี่ ในวันที่ห้าของเดือนนั้น
เมื่อข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกเชลยริมแม่น้ำเคบาร์ ฟ้าสวรรค์ก็เปิดออก
และข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตของพระเจ้า เอเสเคียล 1:1

เมื่อโยเซฟมีอายุสามสิบปี เขาเริ่มครอบครองในฐานะปุโรหิต
และเขาได้เผชิญกับลมตะวันออกแห่งอิสลามซึ่งนำวิกฤตการณ์ที่ทวีความรุนแรงขึ้น อันเปิดทางให้อียิปต์
คือพญามังกรที่นอนอยู่ในทะเล ดำเนินการจัดตั้งรัฐบาลโลกหนึ่งเดียว ในท่ามกลางวิกฤตการณ์นั้น
โยเซฟได้รวบรวมเสบียงอาหารเข้าไว้ในยุ้งฉางทั้งหลาย

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 มีเสียงหนึ่งได้ยินขึ้นในถิ่นทุรกันดาร
แล้วสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ก็ทรงเริ่มเปิดผนึกสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน ในปี 2024
การทดสอบภายนอกชั้นมูลฐานแห่งอัลฟาได้แยกคนออกเป็นสองจำพวก
และกระบวนการเปิดผนึกยังคงดำเนินต่อไป บัดนี้ในปี 2026 การทดสอบภายในแห่งพระวิหารชั้นโอเมกา
ซึ่งจะทำให้เกิดการแยกออกเป็นสองจำพวกอีกครั้งหนึ่ง ได้มาถึงแล้ว

สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งพระคริสต์ ในฐานะผู้ทรงเป็นทูตแห่งพันธสัญญา
ได้ทรงยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมากนั้น คือบริเวณลานและสถานบริสุทธิ์ และช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 22
ตุลาคม ค.ศ. 1844 จนกระทั่งมีคาเอลทรงลุกขึ้นยืน
(ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำเมื่อสิ้นสุดสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์นั้นเมื่อสเทเฟนถูกขว้างด้วยก้อนหิน) คืออภิสุทธิสถาน
เทศกาลทั้งหลายในฤดูใบไม้ผลิได้สำเร็จครบถ้วนในสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์
และเป็นอัลฟาของบรรดาเทศกาลทั้งหลาย และเทศกาลทั้งหลายในฤดูใบไม้ร่วง คือเทศกาลแรกในวันแรก
วันลบบาบในวันที่สิบ และต่อมาคือเทศกาลอยู่เพิงตั้งแต่วันที่สิบห้าถึงวันที่ยี่สิบสอง
เป็นโอเมกาของบรรดาเทศกาลทั้งหลาย

ในทำนองเดียวกัน แบบอย่างทั้งหลายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเสด็จมาครั้งที่สองจะต้องสำเร็จครบถ้วนในเวลาที่ไม่
ด้ทรงชี้ไว้ในพันธสัญญาเชิงสัญลักษณ์นั้น ภายใต้ระบบของโมเสส การชำระสถานนมัสการให้บริสุทธิ์
หรือวันลบมลทินอันยิ่งใหญ่ ได้เกิดขึ้นในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ดตามปฏิทินยิว (เลวินิต 16:29-34)
เมื่อมหาปุโรหิต หลังจากได้กระทำการลบมลทินแทนชนชาติอิสราเอลทั้งสิ้น
และด้วยเหตุนี้ ได้ขจัดบาปทั้งหลายของพวกเขาออกไปจากสถานนมัสการแล้ว
ก็ออกมาและอวยพรประชาชน ฉะนั้น ก็เชื่อกันว่าพระคริสต์ มหาปุโรหิตใหญ่ของเรา
จะทรงปรากฏเพื่อชำระโลกให้บริสุทธิ์โดยการทำลายบาปและคนบาป
และเพื่อทรงอวยพรประชากรของพระองค์ผู้เฝ้าคอยอยู่ด้วยความเป็นอมตะ ฉะนั้น วันที่สิบของเดือนที่เจ็ด
วันลบมลทินอันยิ่งใหญ่ เวลาแห่งการชำระสถานนมัสการให้บริสุทธิ์ ซึ่งในปี ค.ศ. 1844
ตรงกับวันที่ยี่สิบสองเดือนตุลาคม จึงถูกถือว่าเป็นเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา
ทั้งนี้สอดคล้องกับหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้นำเสนอไว้แล้วว่าช่วงเวลา 2300 วันจะสิ้นสุดลงในฤดูใบไม้ร่วง
และข้อสรุปนั้นก็ดูประหนึ่งไม่อาจปฏิเสธได้

“ในอุปมาแห่งมัทธิว 25 ช่วงเวลาแห่งการรอคอยและการหลับใหลนั้น ตามมาด้วยการเสด็จมาของเจ้าบ่าว เหตุการณ์นี้สอดคล้องกับข้อโต้แย้งที่เพิ่งได้นำเสนอไป ทั้งจากคำพยากรณ์และจากแบบจำลองเชิงสัญลักษณ์ ข้อโต้แย้งเหล่านั้นก่อให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในความเป็นจริงแห่งถ้อยคำเหล่านั้น และ ‘เสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน’ ก็ได้รับการประกาศโดยผู้เชื่อหลายพันคน”

“จุดดั่งคลื่นมหาที่ซัดกวาดไปทั่วแผ่นดิน การเคลื่อนไหวนั้นได้แผ่ครอบคลุมไปทั่วประเทศ จากเมืองหนึ่งไปสู่อีกเมืองหนึ่ง จากหมู่บ้านหนึ่งไปสู่อีกหมู่บ้านหนึ่ง และลวงลึกเข้าไปถึงถิ่นชนบทอันห่างไกล จนประชากรของพระเจ้าผู้เฝ้าคอยอยู่ได้ถูกปลุกให้ตื่นตัวอย่างเต็มที ความคลั่งไคล้แบบสุดโต่งได้อันตรธานไปต่อหน้าคำประกาศนี้ จุดดั่งน้ำค้างแข็งยามเช้าที่มลายหายไปเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น บรรดาผู้เชื่อเห็นความสงสัยและความฉงนฉงายของตนถูกขจัดออกไป และความหวังกับความกล้าหาญได้ปลุกเร้าจิตใจของพวกเขา งานนี้ปราศจากความสุดโต่งเหล่านั้นซึ่งมักปรากฏอยู่เสมอเมื่อมีความตื่นเต็นเร้าทางมนุษย์โดยปราศจากอิทธิพลควบคุมของพระวาระและพระวิญญาณของพระเจ้า โดยลักษณะแล้ว มันคล้ายคลึงกับช่วงเวลาแห่งการถ่อมตนและการหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งในหมู่อิสราเอลสมัยโบราณได้ติดตามข่าวสารแห่งการตักเตือนจากผู้รับใช้ของพระองค์ มันมีลักษณะเฉพาะที่เป็นเครื่องหมายแห่งพระราชกิจของพระเจ้าในทุกยุคทุกสมัย แทบไม่มีความชื่นชมยินดีอย่างเคลิบเคลิ้มเลย หากแต่มีการตรวจค้นจิตใจอย่างลึกซึ้ง การสารภาพบาป และการละทิ้งโลก ภาระอันกดทับจิตวิญญาณที่ระทมทุกข์คือการเตรียมพร้อมเพื่อจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้า มีการอธิษฐานอย่างพากเพียรและการถวายตนแด่พระเจ้าโดยสิ้นเชิง” The Great Controversy, 400.

เทศกาลทั้งหลายในฤดูใบไม้ผลิได้สำเร็จครบถ้วนในสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ และในเวลานั้นฝนต้นฤดูหรือฝนอัลฟาได้ถูกหลั่งลงในวันเพ็ญเทศกาล ดังนั้นจึงเป็นแบบอย่างสว่างหน้าถึงการหลังของฝนปลายฤดูในเทศกาลทั้งหลายในฤดูใบไม้ร่วง เทศกาลทั้งหลายในฤดูใบไม้ผลิเหล่านั้นได้ถูกบันทึกไว้ในเลวินตี 23 ข้อหนึ่งถึงข้อยี่สิบสอง ส่วนเทศกาลทั้งหลายในฤดูใบไม้ร่วงอยู่ในข้อ 23 ถึง 44 หนึ่งในสามร้อยปีนำท่านไปถึงปี 1844 ยี่สิบสองข้อสำหรับเทศกาลทั้งหลายในฤดูใบไม้ผลิ และยี่สิบสองข้อสำหรับเทศกาลทั้งหลายในฤดูใบไม้ร่วง สองชุด ชุดละยี่สิบสอง ในบทที่ยี่สิบสาม

เทศกาลเปาแตร์เป็นคำเตือนว่าการพิพากษาจะเกิดขึ้นภายในสิบวัน และเทศกาลอยู่เพิงเป็นการเฉลิมฉลองด้วยความยินดีเนื่องจากบาปทั้งหลายได้รับการอภัยแล้วในวันลบมลทิน ส่วนวันสะบาโตและวันที่แปดหลังเทศกาลเป็นภาพแทนการหยุดพักสะบาโตหนึ่งพันปีของโลก

แต่ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าได้ละเลยข้อนี้แม้แต่ประการเดียว คือว่า สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า วันหนึ่งก็เหมือนหนึ่งพันปี และหนึ่งพันปีก็เหมือนวันหนึ่ง 2 เปโตร 3:8

ทูตสวรรค์องค์แรกได้ประกาศการเปิดฉากของการพิพากษา และในระดับเชิงพยากรณ์นั้น ปี 1798 ซึ่งเป็น “วาระสุดท้าย” ของดาเนียล คือความสำเร็จตามเทศกาลแห่งแตร์ทั้งหลาย แต่ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ข่าวสารที่ถูกแกะผนึกแล้วของทูตสวรรค์องค์แรกแห่งปี 1798 ได้รับฤทธานภาพโดยความสำเร็จตามคำพยากรณ์ของวิบัติประการที่สอง ศาสนาอิสลามเป็นส่วนหนึ่งของคำเตือนแห่งเทศกาลแตร์ ซึ่งประกาศถึงวันแห่งการพิพากษาที่กำลังใกล้เข้ามา

สำหรับผู้ที่จะมองเห็น เทศกาลฤดูใบไม้ร่วงคือเทศกาลแห่งแดร์และเทศกาลอยู่เพิง ซึ่งเป็นตัวแทนของเทศกาลอัลฟาและโอเมกา โดยมีการพิพากษาอยู่ตรงกลาง มีโซ่เรื่องบังเอิญที่เทศกาลเหล่านี้ถูกระบุไว้ในเลวีนิติ บทที่ยีสบสาม เลขยีสบสามเป็นสัญลักษณ์ของการลบลมทิน มีโซ่เรื่องบังเอิญที่เทศกาลแรกอยู่ในวันแรกของเดือนที่เจ็ด และเทศกาลสุดท้ายสิ้นสุดลงในวันที่ยีสบสอง เทศกาลแห่งแดร์คืออักษรตัวแรกของอักษรฮีบรู วันแห่งการลบลมทินคืออักษรตรงกลาง และเทศกาลอยู่เพิงคืออักษรตัวที่ยีสบสองของอักษรฮีบรู

เลวีนิติ บทที่ยีสบสาม ข้อ 23 ถึง 44 มีจำนวนยีสบสองข้อ ซึ่งถูกวางไว้ภายใน "กรอบแห่งความจริง" วันที่สิบซึ่งอยู่ตรงกลางซึ่งให้เห็นการทดสอบ เพราะเลขสิบเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ และวันแห่งการลบลมทินเป็นสถานที่ซึ่งการกบฏของผู้หลงหายถูกบันทึกไว้และได้รับการสะสาง และการกบฏนั้นถูกแทนโดยอักษรตัวที่สิบสามของอักษรฮีบรู อักษรตรงกลางของคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "ความจริง" คืออักษรตัวที่สิบสาม และสอดคล้องกับวันที่สิบของเดือนที่เจ็ด และในฐานะหมายสำคัญ มันมีคุณลักษณะเชิงพยากรณ์ของทั้งอักษรฮีบรูและวันดังกล่าว สิบบวกสิบสามเป็นยีสบสาม เจ็ดสิบเป็นผลรวมของ 10 คูณ 7 และวันที่สิบของเดือนที่เจ็ดก็เท่ากับเจ็ดสิบด้วย ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองพระคุณ

แล้วเปโตรจึงมาหาพระองค์ทูลว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า พี่น้องของข้าพระองค์จะทำผิดต่อข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะยกโทษให้เขากี่ครั้ง? ถึงเจ็ดครั้งหรือ?" พระเยซูตรัสกับเขาว่า "เรามีได้กล่าวแก่ท่านว่า ถึงเจ็ดครั้ง แต่ถึงเจ็ดสิบคูณเจ็ดครั้ง" มัทธิว 18:21, 22

สี่ร้อยเก้าสิบปีได้ถูกกำหนดไว้สำหรับอิสราเอลโบราณ ปีเหล่านั้นถูกตัดออกจากสองพันสามร้อยปี และถูกแสดงไว้เป็นเจ็ดสิบสี่ปี ดังนั้นพระเยซูจึงทรงระบุว่าขอบเขตของเวลาการคุมประพฤติมีอยู่สี่ร้อยเก้าสิบปี ซึ่งได้ถูกแสดงไว้เป็น "เจ็ดสิบ" สี่ปีในดาเนียลบทที่เก้า

มีกำหนดไว้เจ็ดสิบสี่ปีเหนือชนชาติของท่านและเหนือเมืองบรูสุทธิของท่าน เพื่อจะยุติการล้างละเมิด และเพื่อจะทำให้บาปสิ้นสุดลง และเพื่อจะกระทำการลบลมทินบาป และเพื่อนำความชอบธรรมอันเป็นนิรันดร์เข้ามา และเพื่อนึกนินมิตและคำพยากรณ์ไว้ และเพื่อเฉลิมองค์ผู้บริสุทธิ์ที่สุด ดาเนียล 9:24

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "ถูกตัดออก" ใช้เพียงในข้อนี้เท่านั้นในพันธสัญญาเดิม และมีความหมายว่า "ถูกกำหนดไว้" หรือ "ถูกประกาศไว้" คำนี้แตกต่างจากคำที่โดยทั่วไปใช้และแปลว่า "ถูกตัดออก" ซึ่งมีพื้นฐานจากการที่อับรามตัดเครื่องบูชาในชั้นแรกของพันธสัญญาในปฐมกาลบทที่สิบห้า ได้มีการ "กำหนดไว้" และ "ประกาศไว้" ว่าอิสราเอลจะมีช่วงเวลาแห่งการทดลองสี่ร้อยเก้าสิบปี และจากนั้นพวกเขาจะถูกตัดออกจากการเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า มี "การถูกตัดออก" สองแบบที่แตกต่างกัน แบบหนึ่งหมายถึงช่วงเวลานั้นในฐานะช่วงเวลาแห่งการทดลองซึ่งถูก "ตัดออก" มาจากจำนวนที่มากกว่าโดยจำนวนเจ็ดสิบ และเมื่อ "น้ำองุ่นใหม่" ของโยเอลถูก "ตัดออก" จากปากของพวกเขา เวลาการทดลองก็สิ้นสุดลง เจ็ดสิบหมายถึงการสิ้นสุดของเวลาการทดลอง

เทศกาลในฤดูใบไม้ร่วงประกอบด้วยสามขั้นของคำภาษาฮีบรูที่ว่า "ความจริง" เทศกาลในฤดูใบไม้ร่วงเริ่มต้นในเลวีนิติ 23:23

หมดหมายกึ่งกลางของวันลบลมทินคือวันที่สิบและอักษรตัวที่สิบสาม ซึ่งรวมกันได้เท่ากับ 23 และเทศกาลอยู่เพิงสิ้นสุดลงในวันที่ยีสบสอง แล้วจึงมีสะบาโตศักดิ์สิทธิ์ที่ติดตามเทศกาลนั้น และข้อความตอนนี้สิ้นสุดลงที่ 23:44

เลวีนิติบ่งถึงฐานะปุโรหิตแบบเลวี เทศกาลฝายฤดูใบไม้ผลิถูกกล่าวไว้ในบทที่ 23:1-22 แล้วเทศกาลฝายฤดูใบไม้ร่วงถูกกล่าวไว้ใน 23:23-44 เทศกาลฝายฤดูใบไม้ผลิถูกกล่าวไว้ในยี่สิบสองข้อ และอักษรฮีบรูมีอยู่ยี่สิบสองตัวอักษร เทศกาลฝายฤดูใบไม้ร่วงก็ถูกแสดงไว้ในยี่สิบสองข้อเช่นกัน เทศกาลเปาแตร์ประกาศการใกล้เข้ามาของการพิพากษาในวันลบมลทิน แล้วเทศกาลอยู่เพิงดำเนินอยู่เจ็ดวัน และสิ้นสุดลงในวันที่ยี่สิบสองของเดือนที่เจ็ด วันแรกในเจ็ดวันนั้นเป็นสัปดาห์โตตามพิธีกรรม เช่นเดียวกับวันที่แปด ซึ่งเป็นวันถัดจากเทศกาลเจ็ดวันนั้น วันแรกและวันที่แปดทำให้วันที่แปดเป็นสัญลักษณ์ของวันที่แปดซึ่งเป็นของเจ็ดวันนั้น

จงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า ในวันที่สิบห้าของเดือนที่เจ็ดนี้ ให้เป็นเทศกาลอยู่เพิงถวายแด่พระยาห์เวห์ตลอดเจ็ดวัน ในวันแรกให้มีการประชุมบริสุทธานันท์หลายอย่างกระทำงานหนักใด ๆ ในวันนั้น ตลอดเจ็ดวันท่านทั้งหลายจงถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแด่พระยาห์เวห์ ในวันที่แปดให้มีการประชุมบริสุทธานันท์แก่ท่านทั้งหลาย และท่านทั้งหลายจงถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแด่พระยาห์เวห์ วันนั้นเป็นการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ ท่านทั้งหลายอย่ากระทำงานหนักใด ๆ ในวันนั้น ... อนึ่ง ในวันที่สิบห้าของเดือนที่เจ็ด เมื่อท่านทั้งหลายได้เก็บผลแห่งแผ่นดินแล้ว ท่านทั้งหลายจงถือเทศกาลถวายแด่พระยาห์เวห์ตลอดเจ็ดวัน ในวันแรกเป็นวันสัปดาห์โต และในวันที่แปดเป็นวันสัปดาห์โต เลวีนิติ 23:34-36, 39.

สัปดาห์โตเชิงพิธีในวันที่แปด เป็นสัญลักษณ์ของสัปดาห์โตแห่งสหสวรรค์ ซึ่งตามมากายหลังเทศกาลอยู่เพิง การที่ชนชาติอิสราเอลในสมัยโบราณอพยพอยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาสี่สิบปีนั้น ได้รับการระลึกถึงโดยการอาศัยอยู่ในเพิงตลอดวันแห่งเทศกาลอยู่เพิง และสิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์ไม่เพียงแต่ของการหลบมาของฝนชุกปลายฤดูเท่านั้น หากยังรวมถึงเวลาแห่งความทุกข์ยากของยาโคบ เมื่อเหล่าทูตสวรรค์ได้นำบรรดาผู้สืบทอดของพระเจ้าเข้าไปสู่เนินเขาและภูเขาทั้งหลายเพื่อการคุ้มครองด้วย

“ในเวลาแห่งความทุกข์ยากนั้น พวกเราทั้งหมดได้หลบหนีออกจากนครและหมู่บ้าน แต่ถูกคนอธรรมไล่ติดตาม ผู้ซึ่งบุกเข้าไปในเรือนของธรรมิกชนพร้อมด้วยดาบ พวกเขาชูดาบขึ้นหมายจะฆ่าเรา แต่ดาบนั้นก็หักลง และตกลงอย่างไร้อำนาจประหนึ่งฟางเส้นหนึ่ง แล้วพวกเราทั้งหมดร้องทูลขอการช่วยกู้ทั้งกลางวันและกลางคืน และเสียงร้องทูลนั้นก็ขึ้นไปต่อพระพักตร์พระเจ้า ดวงอาทิตย์ขึ้น และดวงจันทร์หยุดนิ่ง สายน้ำทั้งหลายหยุดไหล เมฆมืดทึบหนักอึ้งก่อตัวขึ้น และปะทะกันเอง แต่มีที่แห่งหนึ่งอันแจ่มกระจ่างด้วยพระสิริอันมั่นคง ซึ่งจากที่นั่นมีพระสุรเสียงของพระเจ้าดังออกมาดุจเสียงน้ำมากหลาย ทำให้ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกสั่นสะเทือน ท้องฟ้าเปิดออกและปิดลง และปั่นป่วนหวั่นไหว ภูเขาทั้งหลายสั่นสะเทือนดุจอ้อที่ต้องลม และเหวี่ยงก้อนศิลาแตกกระจัดกระจายออกไปรอบด้าน ทะเลเดือดพล่านดุจหม้อ และชั้ดก้อนหินขึ้นมาบนแผ่นดิน และเมื่อพระเจ้าตรัสถึงวันและโมงแห่งการเสด็จมาของพระเยซู และทรงมอบพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์แก่ประชากรของพระองค์ พระองค์ตรัสที่ละประโยค แล้วทรงหยุด ขณะที่พระวณะเหล่านั้นกำลังก้องไปทั่วแผ่นดินโลก อิสราเอลของพระเจ้ายืนอยู่โดยมีสายตาเพ่งขึ้นเบื้องบน ฟังก้อยคำทั้งหลายนั้นเมื่อออกมาจากพระโอษฐ์ของพระยาห์เวห์ และก้องไปทั่วแผ่นดินโลกดุจเสียงฟ้าร้องอันดังก็ก้องที่สุด เป็นภาพที่น่ายำเกรงและสงัดยิ่งนัก เมื่อสิ้นสุดทุกประโยค ธรรมิกชนทั้งหลายก็เปล่งเสียงว่า พระสิริ! ฮาเลลูยา! สีหน้าของพวกเขาส่องสว่างขึ้นด้วยพระสิริของพระเจ้า และพวกเขาเปล่งประกายด้วยพระสิรินั้น

ดั่งที่ใบหน้าของโมเสสเป็นเมื่อท่านลงมาจากภูเขาซีนาย
คนอธรรมไม่อาจมองดูพวกเขาได้เพราะพระสิรินั้น
และเมื่อพระพรอันไม่มีที่สิ้นสุดถูกประกาศเหนือบรรดาผู้ที่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า
ด้วยการรักษาวันสะบาโตของพระองค์ให้บริสุทธิ์ ก็มีเสียงโห่ร้องแห่งชัยชนะอันยิ่งใหญ่เหนือสัตว์ร้ายนั้น
และเหนือรูปของมัน”

“แล้วจึงเริ่มต้นปีแห่งการเฉลิมฉลอง เมื่อแผ่นดินพึงได้พักสงบ” Review and Herald, July 21, 1851.

พระเยซูเสด็จกลับมา และแผ่นดินโลกได้พักสงบเป็นเวลาหนึ่งพันปี
ดั่งที่มีแบบอย่างไว้โดยวันสะบาโตของแผ่นดินในปีที่เจ็ดและปียิบสิ ในข้อสามของเลวินิตียิบสาม
วันสะบาโตวันที่เจ็ดสำหรับมนุษย์ถูกระบุไว้ว่าเป็นบหน้าของบหน้าซึ่งลงท้ายด้วยวันที่แปด กล่าวคือเป็นของเจ็ด
และเป็นภาพแทนของการพักสงบของแผ่นดินในปีสะบาโตปีที่เจ็ด

และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงกล่าวแก่บุตรหลานอิสราเอล และจงบอกเขาทั้งหลายว่า
เรื่องบรรดาเทศกาลของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเจ้าทั้งหลายจะประกาศให้เป็นการประชุมบริสุทธิ์นั้น
คือเทศกาลของเราเอง หกวันจะทำงานได้ แต่วันที่เจ็ดเป็นสะบาโตแห่งการหยุดพัก เป็นการประชุมบริสุทธิ์
เจ้าทั้งหลายอย่าทำงานใด ๆ ในวันนั้น
วันนั้นเป็นสะบาโตของพระเยโฮวาห์ในที่อาศัยทั้งสิ้นของเจ้าทั้งหลาย” เลวินิตี 23:1-3

อัลฟาของบหน้าที่ยิบสามคือสะบาโตวันที่เจ็ด และโอเมกาของบหน้าคือช่วงหนึ่งพันปีที่แผ่นดินโลกว่างเปล่า
ซึ่งได้ถูกทำให้เป็นแบบโดยสะบาโตปีที่เจ็ดของแผ่นดินและปียิบสิ อัลฟาของบหน้าคือเทศกาลต่าง ๆ
ในฤดูใบไม้ผลิซึ่งเริ่มต้นด้วยสะบาโตวันที่เจ็ดและสิ้นสุดลงในข้อยิบสอง;
ส่วนโอเมกาของบหน้าสิ้นสุดลงในวันที่ยิบสองของเดือนที่เจ็ด
ตามด้วยวันพิธีสะบาโตวันที่แปดซึ่งเป็นตัวแทนของสะบาโตปีที่เจ็ดของแผ่นดิน.

ข้อหนึ่งถึงข้อยิบสองเป็นภาพแทนพระราชกิจของพระคริสต์ในฐานะมหาปุโรหิตแห่งสวรรค์ในอภิสุทธิสถาน;
ข้อยิบสามถึงข้อยิบสี่เป็นภาพแทนพระราชกิจของพระองค์ในอภิสุทธิสถานที่สุด
เลวินิตีเป็นสัญลักษณ์เกี่ยวกับบรรดาปุโรหิต และเป็นภาพแทนพระราชกิจมหาปุโรหิตของพระคริสต์
สะบาโตอัลฟาแห่งวันที่เจ็ดย้อนกลับไปถึงการทรงสร้าง
และสะบาโตโอเมกาแห่งปีที่เจ็ดขึ้นไปถึงโลกที่ทรงสร้างขึ้นใหม่
เลวินิตีบหน้าที่ยิบสามในเชิงประวัติศาสตร์ครอบคลุมตั้งแต่การทรงสร้างจนถึงการทรงสร้างใหม่

ความยินดีหรือความอับอายของชาวสารเชิงพยากรณ์เป็นสัญลักษณ์ของบรรดาผู้ที่มีข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยง
คืน หรือมีของปลอมแปลง จนกว่าความจริงข้อนี้จะถูกนำมาค้ำไว้ ในลำดับเรื่อง
ประเด็นที่ก่อให้เกิดความอับอายนั้นก็จะถูกมองข้ามไป ผู้ที่ครอบครองน้ำมันแท้จริงจะไม่พลาดประเด็นนี้
ความยินดีนั้นเป็นตัวแทนโดยบรรดาผู้ซึ่งบาปของตนได้ถูกกำจัดออกไปแล้ว
และพวกเขาถูกนำเสนอโดยบรรดาผู้ที่กำลังเฉลิมฉลองเทศกาลอยู่เพียงพลับพลา

และพระวณะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ และทรงอาศัยอยู่ท่ามกลางเรา (และเราได้เห็นพระสิริของพระองค์
คือพระสิริประหนึ่งพระบุตรองค์เดียวผู้ทรงมาจากพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง ยอห์น 1:14

คำภาษากรีกที่แปลว่า “dwelt” มีความหมายว่า “ตั้งพลับพลา”
พระเยซูทรงบังเกิดเป็นเนื้อหนังและทรงตั้งพลับพลาท่ามกลางเรา
พระองค์ทรงรับเอาธรรมชาติความเป็นมนุษย์ของเรา พลับพลาของเรา เติ้นท์ของเรา เฝิงพักของเรา
เนื้อหนังของเรา เปโตรกล่าวไว้เช่นนี้:

เออ ข้าพเจ้าเห็นสมควรว่า ทรายเท่าที่ข้าพเจ้ายังอยู่ในพลับพลาแห่งนี้
จะกระตุ้นเตือนท่านทั้งหลายโดยการให้ระลึกถึงสิ่งเหล่านี้
เพราะรู้ว่าอีกไม่ช้าข้าพเจ้าจะต้องละทิ้งพลับพลาของข้าพเจ้านี้
ดังที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าแล้ว 2 เปโตร 1:13, 14.

เปาโลกล่าวไว้ดังนี้:

เพราะเรารู้ยู่่า ถ้าเรือนฝ่ายโลกแห่งพลับพลาของเรานี้ถูกทำลายลง เราก็มีอาคารซึ่งมาจากพระเจ้า
เป็นเรือนซึ่งมิได้สร้างด้วยมือ มันคงเป็นนิรันดร์อยู่ในสวรรค์
เพราะในพลับพลาที่เราเผ่าคร่ำครวญด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้า
ที่จะสวมทับด้วยเรือนของเราซึ่งมาจากสวรรค์ ถ้าเป็นว่าเมื่อเราสวมแล้ว เราจะไม่ถูกพบว่าเป็นเปลือยเปล่า
เพราะพวกเรที่อยู่ใพลับพลาที่ย่อมคร่ำครวญอยู่ ด้วยถูกกดทับด้วยภาระ
มิใช่เพราะเราปรารถนาจะถูกถอดออก แต่ปรารถนาจะสวมทับ
เพื่อสภาพที่ต้องตายนั้นจะถูกชีวิตกลืนกินไป 2 โครินธ์ 5:1-4

เทศกาลอยู่เพิงมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ถึงการประทับตราผนึกคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
ซึ่งสำเร็จขึ้นเมื่อหน้าต่างแห่งสวรรค์ถูกเปิดออก
เมื่อบาปทั้งหลายของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันถูกขจัดออกไปแล้ว
พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงถูกเปล่งมาอย่างไรขีดจำกัดเหนือคริสต์จักรผู้มีชัย
การพิพากษาสำหรับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเสร็จสิ้นแล้ว และบรรดาผู้ที่ได้รับการประทับตราผนึกก็ออกไปประ
ภาศเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สามภายใต้อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ดังที่เป็นภาพแทนไว้โดยเทศกาลอยู่เพิง।

ร่างกายของเราเป็นพระวิหาร และเป็นเต็นท์ ซึ่งก็คือพลับพลา
บรรดาผู้ที่มาชุมนุมกันที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลอยู่เพิงนั้น
ก็กำลังเฉลิมฉลองว่าบาปของตนได้ถูกลบล้างแล้ว โมเสสได้รับการทรงใช้ให้ยกตั้งพลับพลาในถิ่นทุรกันดาร
และเทศกาลอยู่เพิงในตอนปลายนั้นก็ได้รับการเฉลิมฉลองโดยการอาศัยอยู่ในเพิงในถิ่นทุรกันดาร
เพราะพระเยซูทรงสำแดงตอนปลายด้วยตอนต้นอยู่เสมอ

เหตุฉะนั้น พี่น้องผู้บริสุทธิ์ ผู้มีส่วนในบรรดาการทรงเรียกจากสวรรค์
จงใคร่ครวญดูอัศจรรย์และมหาบุโรหิตแห่งค่ายอมรับเชื่อของเรา คือพระคริสต์เยซู
ผู้ทรงซื่อสัตย์ต่อพระองค์ผู้ทรงแต่งตั้งพระองค์นั้น ดังที่โมเสสก็ซื่อสัตย์ในเรือนหังสินของท่านด้วย
เพราะว่าพระองค์นี้ทรงได้รับการนับว่าสมควรแก่พระสิริยิ่งกว่าโมเสส
เพียงเท่าที่ผู้สร้างเรือนย่อมมีเกียรติมากกว่าตัวเรือน เพราะว่าทุกเรือนย่อมมีผู้หนึ่งผู้ใดสร้างขึ้น
แต่พระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงคือพระเจ้า
และแท้จริงโมเสสก็ซื่อสัตย์ในเรือนหังสินของท่านในฐานะผู้รับใช้
เพื่อเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านั้นที่จะกล่าวในภายหลัง
แต่พระคริสต์ทรงซื่อสัตย์ในฐานะพระบุตรเหนือเรือนของพระองค์เอง และเราทั้งหลายก็เป็นเรือนนั้น
หากเรายึดความกล้าและความชื่นชมยินดีแห่งความหวังไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด ฮีบรู 3:1-6

โมเสสเป็นผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ซึ่งพระเจ้าทรงใช้ให้ตั้งพลับพลาพระวิหารขึ้น
แต่พระคริสต์ในฐานะมหาบุโรหิตและอัศจรรย์ทรงได้รับเกียรติมากกว่าผู้รับใช้คือโมเสส บ้านทุกหลัง
ตั้งแต่พลับพลาพระวิหารของโมเสส จนถึงพระวิหารของซาโลมอน
จนถึงพระวิหารที่เฮโรดทรงบูรณะใหม่เป็นเวลา 46 ปี พระวิหารมนุษย์ซึ่งมีโครโมโซม 46 แห่ง
และพระวิหารของมิลเลอไรต์ตั้งแต่ปี 1798 จนถึง 1844 ล้วนถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า
ในเส้นทางเชิงพยากรณ์ของการสำแดงต่าง ๆ ของพระวิหาร ซึ่งเริ่มต้นในสวนเอเดน แล้วภายหลังความบาป

ที่ประตูสวน แล้วภายหลังน้ำท่วมโลกที่แทนบูชาต่าง ๆ เรื่อยมาจนถึงโมเสส เครื่องหมายหลักสามประการคือ โมเสส พระคริสต์ และคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

โมเสสและพระคริสต์เป็นตัวแทนของอัลฟาและโอเมกาของอิสราเอลโบราณ และร่วมกันเป็นตัวแทนของการผสานกันระหว่างมนุษยชาติและพระลักษณะแห่งพระเจ้า ซึ่งหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนก็เป็นตัวแทนของสิ่งเดียวกันนั้นด้วย เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึง ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ยอห์นได้รับคำสั่งให้วัดพระวิหาร และเมื่อทูตสวรรค์เดียวกันนั้นมาถึงอีกครั้งในเหตุการณ์ 9/11 ยอห์นก็ได้รับคำสั่งให้วัดพระวิหารอีกครั้ง ในทั้งสองกรณี เขาได้รับคำสั่งให้เว้นลานชั้นนอกซึ่งเป็นเวลา 1,260 วันไว้ ในปี 2023 ทูตสวรรค์องค์เดิมนั้นได้มาถึงอีก และบัดนี้ประชากรของพระเจ้าถูกเรียกให้วัดพระวิหาร เวลา 1,260 วัน หรือสามวันครึ่ง ได้สิ้นสุดลงในปี 2023 และนับจากจุดนั้นไปจนถึงก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์เพียงเล็กน้อย พระวิหารจะต้องถูกยกขึ้น ปี 2024 เป็นเครื่องหมายแห่งการวางรากฐาน และเป็นปีที่การปกปิดได้ปรากฏชัดในรูปของกลุ่มหนึ่งซึ่ง “ดูหมิ่นวันแห่งสิ่งเล็กน้อย” โดยคัดค้านการที่มีลเลอร์ระบุสัญลักษณ์ซึ่งสถาปนาในมิตนั้นไว้

ยิ่งกว่านั้น พระวามะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรัสว่า “มือของเศรบบาเบลได้วางรากฐานของพระนิเวศนี้แล้ว และมือของเขาจะกระทำให้สำเร็จด้วย และท่านทั้งหลายจะรู้ว่า พระยาห์เวห์จอมโยธาได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามายังท่านทั้งหลาย เพราะผู้ใดเล่าจะดูหมิ่นวันแห่งสิ่งเล็กน้อย? เพราะคนเหล่านั้นจะขึ้นชมยินดี และจะเห็นลูกตั้งอยู่ในมือของเศรบบาเบลพร้อมกับทั้งเจ็ดนั้น; สิ่งเหล่านี้คือพระเนตรของพระยาห์เวห์ ซึ่งสอดส่องไปมาทั่วพิภพ” เศคาริยาห์ 4:8-10

การปฏิเสธการระบุของมิลเลอร์ว่าโรมเป็นผู้สถาปนาในมิตนั้น ย่อมเป็นการปฏิเสธรากฐานทั้งหลาย และเป็นการ “ดูหมิ่นวันแห่งสิ่งเล็กน้อย” ขบวนการมิลเลอร์ไรต์เป็นขบวนการอัลฟาของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง และขบวนการของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นขบวนการโอเมกาของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ขบวนการนั้นทรงพลังกว่าอัลฟาถึงยี่สิบสองเท่า ในความหมายเชิงพยากรณ์นี้ รากฐานของขบวนการมิลเลอร์ไรต์คือ “วันแห่งสิ่งเล็กน้อย” การดูหมิ่นความจริงพื้นฐานประการใดก็ตามที่ได้ถูกแทนไว้บนแผ่นจารึกสองแผ่นของฮาบากุก ย่อมนำไปสู่ความตาย เพราะนิมิตซึ่งได้รับการสถาปนาไว้ในข้อที่สิบสี่ของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด คือนิมิตเดียวกันกับที่ซาโลมอนได้ระบุไว้

เมื่อปราศจากนิมิต ประชาชนก็พินาศ แต่ผู้ที่รักษาธรรมเนียมปฏิบัติก็เป็นสุข สุภาษิต 29:18

นิมิตแห่งศิลายอดนันทน์นำอัศจรรย์ยิ่ง เพราะซีให้เห็นว่าศิลามุมเอกแห่งรากฐานก็คือศิลายอดด้วยเช่นกัน แต่มีฤทธิ์อำนาจมากกว่ายี่สิบสองเท่า การทดสอบแห่งอัลฟาอันเป็นรากฐานของปี 2024 คือข่าวสารแห่งการประทับตราภายนอกทางปัญญา และการทดสอบแห่งโอเมกาของพระวิหารในปี 2026 คือข่าวสารแห่งการประทับตราภายในทางจิตวิญญาณ ประการหนึ่งซีให้เห็นรูปเคารพและเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และอีกประการหนึ่งซีให้เห็นรูปเคารพและเครื่องหมายของพระเจ้า การทดสอบภายในแห่งโอเมกานั้นถูกแทนไว้ด้วยสัญลักษณ์สองประการในความฝันของมิลเลอร์ ซึ่งจำเป็นต้องให้นิยามภายในบริบทของเหตุการณ์ในยุคสุดท้าย คลังเสบียงคืออะไร? และเนื้อคืออะไร?

เราจะกล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

การสมรสของชาวฮิวในสมัยพระเยซูดำเนินไปเป็นสามช่วงสำคัญ ซึ่งมักกินเวลายาวนานหลายเดือนหรือหนึ่งปี ช่วงแรกคือการสมรสตามกฎหมาย เรียกว่า “การหมั้นหมาย” ซึ่ง ณ จุดนั้นการสมรสได้รับการสถาปนาขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่เจ้าสาวและเจ้าบ่าวยังคงแยกกันอยู่ ขณะที่เจ้าบ่าวกลับไปยังเรือนของบิดาเพื่อเตรียมที่ไว้สำหรับเจ้าสาวของตน ด้วยเหตุนี้ มารีย์ ภรรยาของโยเซฟ จึงถูกเรียกว่าเป็นภรรยาของเขา แม้ก่อนที่ทั้งสองจะได้อยู่ร่วมกันก็ตาม การไม่ซื่อสัตย์ในช่วงเวลานี้ถือว่าเป็นการล่วงประเวณี

ช่วงเวลาแห่งการรอคอยนั้นไม่แน่นอน และอาจกินเวลาหลายวัน หลายสัปดาห์ หรือหลายเดือน ความไม่แน่นอนนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญของคำอุปมา บิดาอาจให้รอได้นานถึงหนึ่งปี เพื่อยืนยันความพรหมจรรย์ของเจ้าสาว เจ้าบ่าวมิได้ประกาศวันหรือโมงยามอันแน่นอนแห่งการกลับมาของตน เพราะการกำหนดเวลานั้นเป็นการตัดสินใจของบิดา ดังนั้นเจ้าสาวจึงรู้ว่างานอภิเษกสมรสกำลังจะมาถึง—แต่ไม่รู้ว่าเมื่อใด ความไม่แน่นอนนี้เป็นสิ่งที่ตั้งใจไว้ และจนกว่าบิดาจะมีคำสั่งให้เจ้าบ่าวไปนำเจ้าสาวของตนมา ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องก็ล่าช้าออกไปอยู่เช่นนั้น

เมื่อบิดากล่าวว่า “จงไปและรับเจ้าสาวของเจ้าเถิด” เจ้าบ่าวก็จะมาถึงในเวลากลางคืน พร้อมกับบรรดาเพื่อน ส่งเสียงโห่ร้องและเป่าแตร เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในเวลากลางคืนเสมอ เพื่อหลีกเลี่ยงการเดินทางไกลท่ามกลางความร้อนของเวลากลางวัน ซึ่งอาจกดดันและแผดเผาอย่างยิ่งในแผ่นดินอิสราเอล จำเป็นต้องมีคบเพลิงและน้ำมัน เพราะไม่มีแสงไฟตามถนน และขบวนแห่อาจยืดเยื้อเป็นเวลาหลายชั่วโมง ถ้อยคำเชิงพิธีกรรมที่ใช้ประกาศจริงในการสมรสแบบฮีบรูโบราณระหว่างขบวนแห่นั้นคือ “ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว!”

หญิงพรหมจารี (เพื่อนเจ้าสาว) ในคำอุปมานั้นมิใช่หญิงที่มาจากที่ใดก็ได้โดยบังเอิญ หากเป็นผู้ติดตามเจ้าสาว คอยอยู่กับนาง ได้รับการคาดหมายว่าจะเข้าร่วมในขบวนแห่ และมีหน้าที่ต้องพร้อมอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งต้องนำน้ำมันของตนเองมาเพื่อจุดให้ทางไปยังเรือนของเจ้าบ่าวสว่างขึ้น คบเพลิงเผาไหม้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นการนำน้ำมันสำรองมาด้วยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เชื่อว่าการเดินทางจะยืดยาว ไม่มีการแบ่งปันน้ำมันกันในส่วนรวม

ความล่าช้าเป็นเรื่องปกติในการแห่และพิธีสมรสตามธรรมเนียมโบราณ และในทางวัฒนธรรมมิได้ถือว่าเป็นปัญหา การล่าช้าเป็นสิ่งที่คาดหมายได้ และการพลี้อาลัยก็เป็นเรื่องปกติ ความแตกต่างมิได้อยู่ที่การหลับ แต่อยู่ที่การเตรียมพร้อม มิใช่อยู่ที่การตื่นเฝ้า หญิงพรหมจารีเขลามิได้วางแผนสำหรับความล่าช้าอย่างที่หญิงพรหมจารีฉลาดได้กระทำ ทุกคนยอมหลับ เพราะช่วงเวลาตั้งแต่การหมั้นหมายตามกฎหมายจนถึงการสมรสสำเร็จบริบูรณ์อาจกินเวลาถึงหนึ่งปี

เมื่อขบวนแห่ไปถึงบ้านของเจ้าบ่าวแล้ว งานเลี้ยงสมรสก็เริ่มขึ้น และประตูก็ถูกปิดลงอย่างถาวร ผู้ที่มาถึงช้าภายหลังไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไป ทั้งนี้มิใช่ความโหดร้าย หากแต่เป็นธรรมเนียม เพราะผู้ใดก็ตามที่มาเคาะประตูในภายหลังเมื่อประตูได้ปิดแล้ว ย่อมหมายความว่าผู้นั้นมิได้เป็นส่วนหนึ่งของขบวนแห่

พระเยซูมิได้ทรงสร้างภาพพจน์ขึ้นใหม่ และพระองค์ก็มิได้ประหานคราคาอธิบายอุปมานี้ ดังที่พระองค์มักทรงกระทำอยู่บ่อยครั้ง พระองค์ไม่จำเป็นต้องประหานคราคาอธิบาย เพราะรายละเอียดทางวัฒนธรรมทั้งหมดเหล่านี้เป็นที่เข้าใจอย่างถ่องแท้แก่ผู้ฟังของพระองค์ พระเยซูกำลังทรงชี้ถึงการสมรสแบบตะวันออกที่เกิดขึ้นจริง มิใช่นามธรรม

รายละเอียดทั้งหลายได้รับการยืนยันไว้อย่างครบถ้วนจากพยานหลักฐานภาษาฮีบรู
ตลอดจนจากบรรดานักประวัติศาสตร์แห่งยุคโรมันและกรีก

มิชนาห์ (คริสต์ศตวรรษที่ 2 แต่คงรักษาขนบธรรมเนียมของยุคพระวิหารก่อน ค.ศ. 70 ไว้)

ทัลมุด (การเรียบเรียงในภายหลัง แต่ยกคำกล่าวถึงธรรมเนียมปฏิบัติที่เก่ากว่า)

โยเซฟุส (นักประวัติศาสตร์ชาวยิวในคริสต์ศตวรรษที่ 1)

พิธีกรรมการสมรสและข้ออภิปรายทางกฎหมายแบบรับบี

ผู้สังเกตการณ์ชาวกรีก-โรมันแห่งแคว้นยูเดีย

โยเซฟุสมิได้ให้ "คู่มือการแต่งงาน" ที่เป็นระเบียบครบถ้วนไว้ แต่รายละเอียดทางกฎหมายและทางวัฒนธรรมที่
เขาก็เป็นข้อสมมุติที่สอดคล้องตรงกันทุกประการกับคำพรรณนาในมิชนาห์/ทัลมุด
แหล่งข้อมูลสำคัญคือมิชนาห์

อุปมาเรื่องนี้กระหับใจผู้ฟังชาวยิวในศตวรรษที่ 1 อย่างรุนแรง เพราะในมัทธิว 25

ไม่มีสิ่งใดที่จำเป็นต้องอธิบายเลย การมาถึงในเวลาเที่ยงคืนเป็นเรื่องปกติ

ตะเกียงและน้ำมันเป็นสิ่งจำเป็นที่เห็นได้ชัด

และการล่าช้าระหว่างการหมั้นหมายตามกฎหมายสมรสกับขบวนแห่ในเวลาเที่ยงคืนนั้นเป็นสิ่งที่คาดหมายได้

และการปิดประตูก็เป็นวิธีปฏิบัติตามปกติมาตรฐาน! หญิงพรหมจารีที่ถูกกั้นออกไว้อย่างดีได้รับความอับอาย

และสำหรับผู้ฟังชาวยิวในยุคของพระเยซู ความอับอายของหญิงพรหมจารีโง่เขลานั้นเป็นสิ่งที่สมควรอย่างยิ่ง

เมื่อรู้พิธีการนั้นอย่างถ่องแท้แล้ว ผู้ฟังของพระเยซูย่อมไม่มีความเห็นอกเห็นใจต่อหญิงพรหมจารีโง่เขลา เพราะ

ทุกคนรู้ว่าการเตรียมพร้อมเป็นความรับผิดชอบโดยเด็ดขาดของหญิงพรหมจารีทุกคนที่ได้รับเชิญให้ร่วมอยู่ใน

ขบวนแห่ ความจริงเหล่านี้ชัดเจนต่อผู้ฟังชาวยิวเสียจนพระเยซูไม่ทรงจำเป็นต้องประทานคำอธิบายใด ๆ

เกี่ยวกับอุปมานี้เลย